

[Madsen-Mygdal.]

gældende Lov ikke kan faa Tillægslaan op til mere end 9 000 Kr., skal have denne Laanegrænse forhøjet til 12 000 Kr., og endvidere, at de nye Brug; som ikke fuldt ud har anvendt Maksimumsbeløbet til Jordkøb, kan faa det resterende bevilget som Tillægslaan. Ærede Medlemmer, der har deltaget i Forhandlingerne i Udvalget, vil jo vide, at selv om der var meget, som der var Uenighed om, var vi dog enige om disse to Forbedringer i den gamle Husmandslov. Derfor vil det naturligvis ogsaa være rigtigt at medtage dem her. Jeg nævner det blot for Fuldstændighedens Skyld.

Vedrørende § 3, den Paragraf, hvorom hele Striden drejer sig, skal jeg minde om, at der i Landstinget var stillet Forslag om at bevilge netop disse 3,5 Mill. Kr. til Jordkøb, men saaledes at den købte Jord skulde kunne udstykkes baade til Fæste og til Selveje paa lige Vilkaar efter Ansøgenes eget Valg. Men der skete i Landstinget det, at de to Regeringspartier stemte denne Bestemmelse ud. Derfor er Knuden imidlertid ikke løst; og jeg maa sige, at det forbavser mig, at de to Regeringspartier modsætter sig denne Ligestilling, netop naar vi staar overfor en 1-aarig Lovgivning. Thi i Øjeblikket er Forholdet jo det, at Staten kan købe Jord adskillige Steder i Landet til Skattevurderingens Grundværdi. Jeg vil ikke sige, at den kan det alle Steder, idet Grundvurderingerne jo, som vi saa ofte har gjort opmærksom paa, er uensartede; men der er store Dele af Landet, hvor der i Øjeblikket kan købes større Ejendomme til Skattevurderingens Grundvurderinger eller endogsaa til lavere Beløb. Og hvis Jordlovsudvalget, der skal administrere disse 3,5 Mill. Kr., for dette ene Aar vilde anvende dette Beløb netop paa de Steder, hvor der kan købes Jord til den Pris, var der overhovedet ikke længere noget at strides om; for saa vilde Fæstet og Selvejet gaa ind under lige Vilkaar straks — forudsat naturligvis, at Regeringen vilde gaa ind paa at give Ansøgerne frit Valg. Men det er maaske det, man ikke vil, eller rettere sagt: det *maa* jo være det, man ikke vil; og saa længe Regeringen fastholder det Standpunkt, er der desværre ikke Udsigt til, at der kan blive Enighed om Spørgsmaalet.

Om § 4 i Forslaget skal jeg bemærke, at det er i høj Grad uheldigt, at der i den sønderjydske Udstykning stadig arbejdes efter midlertidige Love og arbejdes paa en saadan Maade, at Selvejet praktisk talt udelukkes, og at al den Udstykning, der foregaar i de sønderjydske Landsdele, fore-

gaar efter Fæsteformen. Thi hvad man end mener om Selveje contra Fæste, er det givet, at i vort Grænseland har Selvejet en ganske særlig Betydning ved Bebyggelsen af de tyndt befolkede Egne Syd paa ved vor Grænse. Der foregaar Syd for Grænsen for Øjeblikket fra tysk Side en Styrkelse af denne Grænse ved en meget stærk Udstykning, ved Oprettelse af et meget stort Antal mindre Landbrug; men fra tysk Side hævder man med stor Styrke, at disse Brug skal være selvstændige Selvejerbrug; og jeg tror, at man der ser ret, hvis man vil udbygge Grænsen gennem Udstykning. Jeg maa derfor sige, at det utvivlsomt er en stor Fejl, der begaas ved at befolke Grænseegnene med Statsfæstere, og det har vakt megen Modvillie i den sønderjydske Befolkning, at al den Jord, der opkøbes efter Lov af 1. Juni 1929, hittil udelukkende eller saa godt som udelukkende er blevet udstykket efter 4. Oktober-Loven.

Jeg skal saa endnu kun sige, at det Forslag, som den højtærede Minister her har fremsat, vil vi fra vor Side ikke kunne give vor Tilslutning. Jeg vil derimod henstille til den højtærede Minister, om han ikke tror, at det snart var paa Tide at opgive Tvangsmetoden og gaa over til at stille Fæste og Selveje lige, med frit Valg for den jordsøgende Ungdom. Saa snart den højtærede Minister vil gøre det, saa ved han, at der er fri Bane for en Jordudstyknings, der stiller store Midler til Raadighed for fortsat Udstykning i de Egne, hvor den er tiltrængt, og paa Betingelser, der er saa gunstige, at der er Haab om, at de unge, der vil gaa ind dertil, selv om Tiderne er svære, vil kunne klare sig. Jeg henstiller derfor til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke, i Stedet for at gøre Forsøg med stadig at gentage Forslag, der er de samme, og som vil medføre, at vi bliver paa Stedet, vilde finde det rigtigt at gaa ind paa vore Tanker og tage mod vore Indrømmelser: Ligestilling mellem de to Brugsformer og frit Valg for de unge.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslags §§ 2 og 3 har sikkert ikke stor Interesse for Befolkningen i dette Øjeblik. Jeg tror ikke, der er ret mange unge Mennesker, der for Tiden tænker paa at gaa ind i selvstændige mindre Landbrug, Forholdene indbyder ikke dertil. Jeg føler mig overbevist om, at Danmarks Ungdom ser klarere i dette Spørgsmaal end maaske mangt et Medlem af dette høje Ting. Jeg tror, at de betakker sig for i Øjeblikket ved Statens Hjælp at blive bragt ind i et mindre Landbrug, hvor